

तथा द्विवेदाः द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्म परंचयदिति वाच्यवाचकयोरभेदेन शब्दब्रह्मशब्देनात्र कृत्स्नो नामरूपात्मकः प्रपञ्च उच्यते परंचतदतीतमिति द्वयमपि वेद्यत्वेन वदन्ति एकवेदाः एकधैवानुद्रष्टव्येनेह नाना स्ति किंचनेत्यादय एकमेव वेद्यं वेदयन्ति अतृचश्च कच्यते स्तूयते इति कर्कईश्वरः स पृथक्केन नास्तियेषांतेऽतृचः ब्रह्मा द्वैतवादिनः एकवेदानां व्युत्थानकाले द्वैतमस्ति समाधौ तु बाधितं तद्भवति अतृचांतु अवस्थाद्वयेपि द्वैताभावस्तुल्य इति भेदः एतेषां षण्णां मध्ये सकतरः कतमः यमहं वेदजानीयां द्विजं ब्राह्मणं ब्रह्मविदमित्यर्थः अत्र भूयिष्ठं जन इति प्रथमः स विशेषाद्वैतपक्षः द्वितीयो निरीश्वरपक्षः सांख्यानां मीमांसकानां च त्रिवेदा स्तुपातं जलाजीवेशजगतां भेदं वदन्तः द्विवेदास्त्वौडुलोमाः कार्यात्मना भेदं कारणान्मात्मना अभेदं च सत्यमेव वदन्तः यथा कटकमुकुटाद्यात्मना भेदोऽपि सत्यः कनकात्मनाऽभेदोऽपि सत्य एवेति एकवेदानामपि किंचिद्बाध योग्यं सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयं द्वैतमस्येव व्यावहारिकं प्रातिभासिकात्सद्यो बाध्यात् रज्जुरगादेर्विलक्षणं यावन्मोक्षमबाध्यं अतृचांतु दृष्टिदृष्टिवादिनां यथारज्ज्वा मुरगः स्रक्चकल्पिता एवमात्मनि जायत्स्व मौसमसत्ताकौ इति भेदः तत्राध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं प्रपञ्च्यत इति न्यायेन आद्यपक्षचतुष्टयं व्यवहारस्य पारमार्थिकत्वपरमध्यारोपदृष्टयोपन्यस्तं अंत्यः पक्षोपवाददृष्ट्या व्यवहारापलापेन एकवेदप क्षस्तु व्यामिश्रदृष्ट्याऽनिर्वचनीया व्यया एवमेव दृष्टित्रयमाश्रित्य शास्त्रमपि प्रवृत्तं आत्मकृतेः परिणामादिति अध्यारोपकाले परिणामदृष्टिः सूचिता ब्रह्मैव कनककुंडलन्यायेन जगदाकारेण परिणतं तथा च श्रुतिः तदात्मानं स्वयमकुलत सत्यं चानृतं च सत्यमभवत् सत्यं व्यावहारिकं जापद्रज्ज्वादि अतृतं प्रातिभासिकं स्वप्नरज्जुरगादि एतदुभयात्मकं सत्यं कालत्रया बाध्यं ब्रह्मैव प्राप्तमिति श्रुत्यर्थः तथा आत्मनि चैवं विचित्राश्चही

द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यतृचश्च तथापरे ॥ तेषांतु कतरः सस्याद्यमहं वेदवैद्विजं ॥ ४२ ॥

तिस्रमकाले आत्मनि जायत्काले मायेंद्रजालमरीचिकोदकादयो हि प्रसिद्धतराः सृष्टयो भवन्ति विचित्राश्च ताः न च ताः न संतीति वक्तुं शक्यं अनुभूयमानत्वात् नापि संतीति ज्ञानेन सद्यो बाधात् एवं ब्रह्मण्यपि वि चित्राऽनिर्वचनीया सृष्टिरस्तीति सूत्रार्थः तथा चास्य जगतोऽनिर्वचनीयत्वं श्रुतिराह को अद्वावेदक इह प्रवोचत् कुत आजाता कुत इयं विदुष्टिरिति तं कोपिन वेदनकोपि प्रावोचदिति श्रुत्यर्थः सेयं व्यामिश्रदृष्टिः अ पवाददृष्टिस्तु आह च तन्मात्रमिति सूचिता स यथा सैंधवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत स यथा सैंधवघनोऽनंतरोऽबाह्यः कृत्स्नोर सघन एव वा अरेयमात्मा कृत्स्नः प्रज्ञानघन इति श्रुत्या च दर्शिता यथा जले त्तोदृश्यते एवमयं प्रपञ्चः कार्यकारणोभयस्वरूपहीनः समाधौ केवलप्रज्ञानघनो भिव्यज्यते इति श्रुत्यर्थः अनेन दृष्टित्रयेण जनबोधार्थं शास्त्रं प्रवृत्तं यथोक्तं संक्षेपशारीरके आरोपदृष्टिरपवादकदृष्टिरेवं व्या मिश्रदृष्टिरिति दृष्टिविभागमेनं संगृह्य सूत्रकदयं पुरुषं मुमुक्षुं सम्यक्प्रबोधयितुमुत्सहते क्रमेणेत्यादिना श्रुतिबचांसि मुनिस्मरणानि च द्वयविशारदगीरपि सर्वशः त्रयमपेक्ष्य दशां त्रितयं विना न हि घटामुपयांति कदाचनेत्यन्तेन ॥ ४२ ॥